

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Poned., 17. kolovoza</i>	18.30 + Vlado Cazin
<i>Utorak, 18. kolovoza</i>	18.30 + Marija Rendulić (30. dan)
<i>Srijeda, 19. kolovoza</i>	18.30 + Milan i Milka Grgurić
<i>Četvrtak, 20. kolovoza</i>	18.30 + Anton i Anka Bošnjak
<i>Petak, 21. kolovoza</i>	18.30 + Nada Mira Žlimen (30. dan)
<i>Subota, 22. kolovoza</i> BDM Kraljica	18.30 + Milan Pribanić; Vera i Milan i ob. Mihaljević i ob. Vrbat; Vera Mihaljević; Branka, Ivan, Milaan i Stipe i ob. Duić
<i>23. kolovoza</i> <i>21. nkg</i> DAN GOSPODNJI	10 SVETIŠTE: Misa za narod i krštenje: Matej Bardač (sin Željka i Adriane) 12 CEROVNIK: + Dragan Gašparović; + Franjo, Milka, Marija i Milan Špelić 17 SKRADNIK: Pobožnost krunice

1. **VELIKA GOSPA** – uz zahvali svima koji ste oko proslave Vel'ke Maše pružili marljivu ruku pomoćnicu ili glas svoga raspjevanog grla ili molitvu izmoljenu vjerničkim uzdasima – neka Gospa od Čudesa prema Vama i svima Vašima i dalje bude čudotvorna.

2. **DAN BOLESNIKA** – Mlada nedjelja, 16. 8. misa je u 18.30 h (klanjanje, ispobjed)

3. **ROKOVA u OGULINU** – slaviti će se u nedjelju, 16. kolovoza misom u 18.30 sati.

4. **VJENČANJE** - Sv. Križ u Ogulinu u subotu, 22. 8. - Anton Puškarić i Iva Štojduhar.

5. **MOLIMO** za pomoć svi ljudi dobre volje - društva i udruge, lokalne i regionalne upravne jedinice, braniteljske udruge i ostale neka novčano podrže naše radove.

Župa Oštarije	IBAN	HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN	HR56 2402 0061 1004 0659 6

6. **UDBINA** – hodočastimo u subotu, 29. 8. na *Dan hrvatskih mučenika*. Bus je 70 kuna.

Dan bolesnika

Svetište Gospe od Čudesa - Oštarije
Mlada nedjelja, 16. kolovoza 2015.

16.30 – Gospina krunica – molitva za zdravlje duše i tijela

17.00 – Euharistijsko klanjanje – vlč. Ivica Tolla, Generalski Stol

18.30 – Sv. Misa i podjela bolesn. pomazanja - mons. Sanjin Francetić, Rijeka
(Tijekom euharistijskog slavlja u Svetišu će biti izložen relikvijar s moćima sv. Ivana Pavla II.)

Poslije mise - predstava „Gluh & gluhi“ u izvedbi glumačke sekcije KUD-a "Izvor" Generalski Stol.

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

16. kolovoza 2015. • 20. NKG • God. VI. • br. 33 (259)

„Tijelo je moje jelo istinsko!“ (Iv 6,51-58)

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jelo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.«

Židovi se nato među sobom prepirahu: »Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?« Reče im stoga Isus: »Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.«

Riječ Gospodnja.

Vjera i zajedničko pjevanje (Ef 5,15-20)

Na pitanje: “Po čemu se prepoznaju kršćani?” rimski pisac Plinije u 2. stoljeću dao je jednostavan, ali zanimljiv odgovor: Kršćani se prepoznaju po tome što “pjevaju pjesme Kristu kao svome Bogu”. Apostol Pavao na dva mjesta izričito poziva vjernike da od srca pjevaju hvale Bogu: u poslanici Efežanima: *Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu!* (5,19-20); u poslanici Kološanima: *U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu!* (2,16-31) Tko sam ili s drugima čita psalme i pjeva duhovne pjesme puni se Duhom, jer su ti tekstovi nadahnuti Božjom mudrošću. Suprotnost tomu, veli Pavao, jest opijanje vinom koje se također rado čini u društvu, ali plod su takvoga ponašanja razuzdanost i nemir.

U teologiji crkvenih otaca bogoslužno pjevanje shvaća se kao duhovna žrtva, a jednoglasje postaje simbol i odraz *jedinstva* kršćanske zajednice u Bogu, i stoga ideal oblikovanja bogoslužnog pjevanja. Svrha bogoslužnog pjevanja ne smije biti estetski užitak. Kršćanin ne pjeva ponajprije da bi ugodio svojim ušima, nego da bi kroz ugodu sluha lakše primio sadržaj svete riječi. Bogoslužno pjevanje treba

poticati dušu na pobožnost i božanske osjećaje. Sveti Augustin jednom reče: “Tko pjeva, dvostruko moli!”

Pjevanje ispunja cijelo ljudsko biće i pokreće sve njegove snage – duh, dušu i tijelo. Ono otvara ljude iznutra, otvara i širi srce, te stvara topolo ozračje. Vjera tada ima svoj zvuk, boju i dinamiku. Aktivno sudjelovanje u euharistijskom slavlju uvijek znači i zajedničko pjevanje. Ono ne spada samo na crkveni zbor ili neke pojedince, već se tiče svih nazočnih na euharistijskom slavlju. Simfonija, skladno pjevanje – govori mnogo o dotičnoj župnoj zajednici. Zajednica koja skladno pjeva snažno svjedoči zajedništvo u vjeri. «Glazba je drugi jezik liturgije. (...) Kad naš ljudski govor pred Bogom zanijemi, glazba može još uvijek odsvirati ono što se ne da opisati. (...) Jer ono što riječima tek rijetko uspijeva, može dobra glazba bez zaobilaznih putova preko intelekta i višeg obrazovanja: dodirnuti čovjekovo srce, u radosti i tuzi, u vedrini i umoru, kao ohrabrenje i utjeha.» (P. Kaspar, Sakramenti – jezik znakova, 96-98.)

Duh zajednice određuje se putem glazbe koja se sluša. Katkada treba biti oprezan prema nekoj vrsti glazbe zbog sadržaja koji se tom glazbom posreduju, a ne zbog same glazbe kao takve. Primjerice, rock glazba je prožela kulturu mladih, ali neki glazbeni smjerovi i pjesme promiču neodgovorni seks, drogu, alkohol i nasilje. No, s druge strane, mnogi rock sastavi pjevaju lirske pjesme vjerskog nadahnuća. U glazbi pojedinac susreće snagu koja uređuje ili razara njegov unutarnji život. Lagana, vedrinom i pohvalom prožeta glazba u čovjeku čuva mir, dok bučna, smušena i raskalašena “muzika” čovjeku oduzima volju i smisao za život.

Pjevanje je znak *životne radosti*. Nažalost, često su lica vjernika na svetim misama odsutna, depresivna, tugaljiva, bez trunke vedrine. Možda je razlog zašto toliko mnogo mladih ne dolazi u Crkvu, jer ne nalaze tu zajedničku radost u središtu naših zajedničkih slavlja. Ako je Evanđelje radosna vijest, tada se radost mora vidjeti na licima vjernika. Na misi smiju pjevati i oni koji nemaju najbolji sluh! Neka se pjeva veselo i snažno na slavu Božju i zbog vlastite radosti! Bitno je da se pjeva iz srca i izrazi osjećaj zahvalnosti i pouzdanja u Boga. «Pjevati u klicanju... Klicanje je zvuk koji svjedoči da iz srca odjekuje nešto što se ne može kazati...» (Augustin).

Tumačeći stih “Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, pjevaj Gospodinu, sva zemljo!” (Ps 96,1), Augustin smisao izraza “nova pjesma” izvlači iz Isusovih riječi: “Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge” (Iv 13,34), i kaže da vršenje te zapovijedi jest nova pjesma koja stvara novu zemlju. “Pjevaj i putuj!” – savjetuje sveti Augustin. Pjesma na vjerničkim usnama izražava pobjedu radosti nad patnjom!

Poveznice uz Veliku Gospu - za liturgiju i propovijedanje

Bog drži ono što je obećao - Marijansko završno poglavlje dogmatske konstitucije o Crkvi (br 52 - 69) Drugog vatikanskog koncila predstavlja, u pravom smislu riječi, Duhom ispunjen Crkveni nauk o Mariji i njenom odnosu prema Bogu i Crkvi. Zdravo katoličko štovanje Marije se nikada ne smije odvojiti od kristologije ili ekleziologije.

Čeznutljivi pogled putujućeg naroda Božjega usmjeruje se na trenutak našeg potpunog ispunjenja kod Boga, cilj kojega očekuje svaki vjerni čovjek. I Majka Božja nama stoji pred očima kao sjajan primjer i znak povjerenja, nama koji smo još na putu: „Kao što je Majka Isusova proslavljena dušom i tijelom na nebu, slika i početak novoga svijeta koji ide prema ispunjenju, tako i Crkva svijetli na zemlji u međuvremenu dok ne dođe Dan Gospodnji (usp 2.Petr 3,10) kao znak sigurne nade i utjehe putničkom narodu.” (Konstitucija o Crkvi br.68)

b) Blagoslov trava stvara poveznicu između „stvorenja” i „ispunjenja“

Običaj u mnogim krajevima, blagoslivljati travu, ima nešto zajedničkoga sa zahvaljivanjem Gospodinu za ozdraviteljsku i spasonosnu snagu prirode. Treba se samo podsjetiti da se, u srednjem vijeku, visoko cijenila ozdravljajuća snaga aromatičnog bilja (Albert Veliki i Hildegard von Bingen). Poštovanje Stvoritelja, s jedne strane ovog običaja, a s druge ima veze s tajnom ovog blagdana. Cijelo stvorenje ima veličanstveni poziv kojim će Bog konačno dovršiti svemir. Marija je prasluka (prototip) stvorenja (usp. svečanost Bezgrešnog začeća 8. prosinca) danas, 15. kolovoza (na Veliku gospu) kao model potpuno otkupljene ljudskosti žene (dušom i tijelom). Brojne trave koje se blagoslivljaju predstavljaju cijelo stvorenje, trava će se osušiti, jer je prolazna. No, tko snagom svoje vjere održava vezu s Bogom, naći će u Mariji orijentaciju. Zemaljski život naći će konačno u Bogu svoj život i svoje potpuno ispunjenje. Negdje će se i od ove blagoslovljene trave odnijeti na grob svojih pokojnika kao znak vjere u uskrsnuće.

Molitva vjernika:

Gospodine i Bože, u Mariji si nam pokazao kamo vodi put našega života: k tebi, u tvoju vječnu slavu. Zato ti smijemo, u punom povjerenju, iznijeti i naše molitve:

Prati Crkvu, taj hodočasnički narod i bodri sve kršćane na jače zauzimanje za dobro u svijetu, molimo te

Ispuni sve odgovorne svijeta duhom ljubavi i ne daj da postanu umorni čineći dobro, molimo te

Budi blizu svim muževima i ženama koji na poseban način štiju Mariju i daj im snage u povjerenju prema tebi, molimo te

Umanji bol i patnje bolesnika, utješi tužne i otvori svoje srce svima koji te traže, molimo te

Daj da naši pokojni koji su se ufali u tebe, žive kod tebe i primi ih u zajedništvo sa svima svetima, molimo te.

Jer ti si naš cilj, milostivi i dobri Bože, koji živiš i kraljuješ, sa svojim Sinom i Duhom Svetim, u vijeke vijekova.